21.2.10 30b (משנה ט) → 32a (אבל צריכה בית דין של הדיוטות)

```
1. לא תַרְצָּה אֶת שׁוֹר אָחִיךְּ אוֹ אֶת שֵׁיוֹ נַדְחִים וְהָתְעַלְמְתָּ מֶהֶם חָשֶׁב תְּשִׁיבֶם לְצִּחִיק: זברים פרק כב פסוק א

2. וְבָן תַּעֲשָׁה לַחֲמָרוֹ וְבֵן תַּעֲשֶׂה לְשָׁמָרוֹ וְבַן תַּעֲשֶׂה לְלָפֹ אָבָדְת אָחִיךְ אֲשֶׁר תְּאַבְּד מָמָנוּ וֹמְצָאָה לֹא תוּכָל לְהָתְעַלֵּם: זברים פרק כב פסוק ג

3. צֹּיְנִיד עָלִיוֹ רֵעוֹ מִקְנֶה אַף עַל עוֹלֶה: אִיז פרק לו פסוק לג

5. לא תִשְׂנָא אֶת הָאָם וְאָת הַבְּנָים תַּלְּחַת לְּלָא תַשְּא עָלִיוֹ חֵטְא: יִיקרא פרק יט פסוק יז

6. לא תִשְׂנָא אֶת הָאֵדְ הְבָּךְ תַּחַת מֵשְׁאוֹ וְחָדַלְתָ מֵעֲזֹב לוֹ עָזָב תָּעָזֹב עְמוֹ: זברים פרק כב פסוק ז

7. לא תִרְצָה הְּחוֹר שַנַאֶּךְ הֹיִבְץ תַחַת מַשְּׁאוֹ וְחָדַלְתָ מֵעֻזֹב לוֹ עָזָב תָּעָזֹב עְמוֹ: זברים פרק כב פסוק ז

8. אוֹ בְּאֵיבָה הָבָּהוֹ בְּיָדוֹ וַיָּמָת מוֹת הַמְּבָּה הֹבָּה הְמָה רְצָחַ הוֹא אֹבֶל הַדְּבָּ מָמָת מָשְׁמוֹ וְחָבָרָה הַּנְתָּה לְצָח הִּאָב הַבְּבְּלוֹ בוֹיבנדבר פרק לה פסוק כא

9. הַבָּבְּה תַבָּה אֶת ישְׁבֵי הְעִיר הָהוֹא לְפִי חָרֶב הַחְרֵם אֹתָה וְאָת בְּלָבוֹי הַלְּתָב הְבָּבְּל הֹוְדִבִים פּרְ עִיּ מִחָר מִיּעְלְ שְׁתָּב בְּשַלְמָתוֹ וּבְרֶכָךְ וֹּלְהְעָבְט תִּעְבִים הְּעָבְה לְבָּה תַּבְּר לוֹ הָבְּלִם הַבְּלָלְ הַדְּרָבְ בְּסוֹת וֹבְיְרְ לוֹ הְתָּב בְּחָב מִילְ הָבְיּל לִי הְבָּבְיל הֹיְבָּר לֹוֹ מָשֵׁת וְּלֶבְיְרְ בָּלְלֹת הַדְּבָן לוֹ הְבָּבְיל לוֹ הְדָּבְיר הֹיִבְּת בְּקְבִי הֹי בְּתֹת תִּבְּרָ בְּיל וְתְבָּב בְּשַלְמְתוֹ וּבְרֶכְךְ הְיָּה בְּבָּבוֹ הֹי אֲלָה בְּבָּל מִעְשֶׁךְ וֹבִילְ בְּתְבְּיִב בְּילְבְּלְ הַבְּרָבְ הִיֹי מְחָל לוֹ בִיבְיב פּרְם מוֹ פּסוּם בּר בּבּיל מִשְׁלִיב לוֹ בְּעִב בְּשִׁ בְּעִיל בְּבְי בְּעִים בְּבְילְתִים בְּבְיב בְּחָב בְּבְּיל בְּיִבְיב בְּשְלְמִים וֹבְיבְים בְּבְילְ מְבְּבְיבְיל מְשְׁבְר בְּיִבְיְים בְּבִיל מְעְעָב בְּיל בְּבְילְב הְיִבְּרְ הְיּבְיל לוֹ הְבִּבְיר בְּבְיל בְּילְב בְּיבְרְיל בִּרְיך הְיִבְּרְ הִיבְּיל בִּים בְּבִיל בְיבְיל בּיבְר בּבּים בּיל בְיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְיבְלְל בִּיבְרְל בִּבְיר בְּבְל מְבְּלְיל בִּיבְיל בְּהְיבְ בִיבְ בְּים בְּבִיל בְּבְּלְ תְּבְּבְרְי בְּבְיבְילְ בְּיבְיבְיבְיל בְּים בְּבִים בְּבּיל בְּיבְבְיבְ בְּבְּבְיבְיל ב
```

- I משנה ט' definition of אבדה, extent of responsibility to return and compensation for lost time
 - a If: he saw a cow or donkey grazing near the road not an אבדה (owners are likely nearby)
 - i Note: this doesn't negate earlier examples of אבדות, rather establishes a rule of context \rightarrow liability
 - ii anly true for 3 days afterwards, must return
 - 1 Clarification: if he saw it at night, is considered lost immediately; if during the day, even after 3 days
 - (a) Rather: if he saw it at dawn or twilight after 3 days, no longer a coincidence that it went out then → אבדה
 - iii Support: ברייתא stipulating that context determines status and 3 days in an otherwise non-אבדה context → אבדה
 - l אבדת v. 2 extends responsibility to אבדת קרקע. i.e. damage about to happen to another's land)
 - (a) Suggestion: support from above-ברייתא: if water is about to flood another's field, must dam it off
 - (i) Rejection: that may be a case where he had sheaves (מטלטלין) in the field
 - 1. Block: sheaves are like any other אבדה why would we think there's no liability?
 - 2. Answer: perhaps these are sheaves that still need the land (to dry out)→ like קמ"ל קרקע
 - b But if: he saw a donkey with its vessels overturned or a cow running through the vineyards this is an אבדה
 - Challenge: the conflicted middle what if it is running on the path or grazing in the vineyards אבדה or not
 - ii *Answer1 (אבדה* ii אבדה, running anywhere is an אבדה, running anywhere is an אבדה, running anywhere is an אבדה
 - 1 Challenge (אבדה if v. 5 is invoked, teach less obvious (running on path אבדה grazing in vineyards not); rather
 - iii Answer2 (רבא): running if facing away from town, אבדה; grazing is only an אבדה of the land (saving crops)
 - אבדת גופו (where it hurts) אבדה קרקע; if running in vineyard (where it hurts) אבדת גופו
 - (a) Challenge: shouldn't grazing in vineyards always be אבדת קרקע?
 - (i) Answer: case where it is non-Jewish land, but they warn before killing trespassing animal
 - (ii) Note: if they already warned the owner, then it is אבדה מדעת
 - c If: he returned it once and it ran away, he must return it multiple times as per v. 1
 - i Challenge: why not interpret השב תשיב as 2 times
 - ii Answer (השב '(רבא) implies as many times as necessary; משיבם allows for return to his garden and yard
 - 1 Question: if it is guarded there what's the חידוש; if not guarded, this isn't considered השבה
 - 2 Answer: teaches that it may be returned without notifying owner as per א"ז's dictum
 - ii Tangent: analysis of similar instances in חומש where absolute infinitive is followed by verb
 - 1 שלוח הקן (v4): שלוח הקן as many times as necessary; שלוח הקן extends to case where bird needed for מצורע.
 - 2 הוכח (v5): הוכח \rightarrow as many as necessary; תוכיח extends to student rebuking teacher
 - 3 פריקה (v6): פריקה only if owner is there; איזב \rightarrow extends to case where owner isn't there
 - 4 שטענה \rightarrow only if owner is there; שעינה \rightarrow extends to case where owner isn't there
 - (a) Note: justification for both מריקה and טעינה; justification for both of them and אבדה
 - 5 מות רוצח \rightarrow proper execution; יומת extends to allow for any method of killing (if necessary)
 - 6 עיר הנדחת → proper execution: תכה extends to allow for any method of killing (if necessary)
 - 7 שנו (v10): השבת (v10) → if taken by mandate of משיב ב"ד extends to allow even if not taken by mandate of משיב

- 8 Collateral (v11): חבל \rightarrow if taken by mandate of תחבל extends to allow even if not taken by mandate of ב"ד
 - (a) Note: vv. 10-11 justified one for (taking) daytime garment; one for taking nighttime garment
- 9 אבקה (vv 12/13): תתן → poor of your city; תפתח → other cities; נתן → large gift; ארקה → even small gift

מסכת בבא מציעא

- 10 הענק (v14): הענק only if house was blessed by presence תעניק, איניק even if not blessed by his presence תעניק \Rightarrow
 - (a) Dissent: הענקה only allows for הענקה if the house was blessed by his presence:
 - (i) He explains wording as דברה תורה כלשון ב"א
- 11 Loans (v12): העביטנו \rightarrow only if he doesn't have and wants to earn a living; even if he has...
 - (a) Dissent: העבטה maintains that there is no מצוה of העבטה if he has the wherewithal
 - (i) He explains wording as דברה תורה כלשון ב"א
- d If: the time involved cost him a סלע, he may not demand a סלע, rather he may be paid as per laborer's fees for that time
 - i Meaning: פועל בטל as much as someone would accept to do lighter work (taking care of אבדה) and not profit by his usual (harder) labor
 - If: there is a Σ present, he may stipulate that he'll only return it if he recovers all lost wages for that time
 - iii If: there is no ב"ד in order to stipulate, he need not return his own financial weal comes first
 - Story: איסור and איסור did business together (with goods): ר' ספרא sold his half without איסור 's knowledge in the presence of 2 רבה בר רב הונא
 - (a) Ruling: ר' ספרא ' was told to produce evidence that he had taken his half in the presence of ב"ד ה
 - (i) Source: our משנה must stipulate in presence of ב"ד
 - (ii) Challenge (ד׳ ספרא): disanalogous;
 - 1. *In משנה* money is being taken from one (owner) and given to other (finder)
 - 2. In this case: it was already his, just clarifying division (גלוי מילתא); should require only 2
 - 3. Proof: משנה (כתובות יא:ב) rules that an אלמנה may sell estate land (for her food) without need of ב"ד
 - a. Rebuttal: means no need of ב"ד של מומחים but she may use ב"ד של הדיוטות